

Silenci... desig.

Un relat de: [Fionn](#)

---

relatsencatala.com adverteix que aquest relat conté llenguatge que pot ferir algunes sensibilitats. No recomanat per menors de 18 anys.

Olga Román canta... Sabina va introduir com a introducció a la seva "Y sin embargo" una copla preciosa, i la seva interpretació a estat per mi la millor que s'ha fet. Silenci...

"Me lo dijeron mil veces..."

Però mai volem posar atenció, oi germans? Mil vegades m'havien dit: "no estaràs encara massa penjat d'aquesta noia?", a la qual cosa responia amb un toc d'indignació que feia la mentida més creïble fins i tot per mi. Aquesta mentida era vital, per que vaig intentar que fes arrels al meu pit i que, en les nits d'atacs de cor actués com una planta medicinal, llavors podia dormir... Però estimats amics, de vegades, aquell amor, desig, en general qualsevol sentiment que pensem està ben oblidat sota una feixuga teranyina d'auto-excuses i mentides piadoses realment està protegit per una fina capa que només una mà molt especial pot trencar... Heus ací que aquella tarda, data que mai oblidaré (i que no diré per mantenir l'encant), quan em va trucar per demanar que l'ajudes a fer un treball, els meus braços i cames van respondre a la trucada com actes reflexos completant les tasques de neteja i embelliment d'un cos que ja havia deixat de respondre les ordres d'un cervell, matèria del qual havia capitulat en el blau de la seva mirada. Baixava les escales de casa meva fent-me a la idea que en la seva no hi eren els seus pares, ningú de la seva família i darrere aquest pensament va començar a desfil·lar per davant dels meus ulls tota una col·lecció de roba interior abraçant el seu cos, un cos de dia i nit oh germans per que té la llum del sol i el pecat de la lluna. Vaig picar a casa seva i va baixar-me a obrir, portava una camisa i uns pantalons amples, la veritat és que mai l'havia vista així, però això augmentava el meu desig, per que, encara que més accessible per al sexe, a la vista les seves formes quedaven més ocultes, i tots sabem com d'atractiva és la cara oculta de la lluna... El vent ajusta la roba a la seva silueta i vaig comprovar que continuava essent una dona preciosa, una dona amb majúscules però amb la seva eterna cara de nina de porcellana i el seu somriure dolç i provocador a la vegada. Ella havia estat treballant a casa seva, s'acabava de dutxar i portava els cabells humits, varem anar a l'estudi a treballar davant l'ordinador, vaig fer tot un monogràfic de les seves mans sense que ella se n'adonés i van començar els dimonis del desig més carnal a ballar dins el meu cos... "les seves mans...", em vaig dir, son unes mans amb uns dits llargs i ben definits, unes mans ben formoses que us podrien fer tremolar de cap a peus, estimats amics, però a mi em van provocar aquest efecte tot recordant les habilitats d'aquelles mans... No estava massa pel treball, varem poder acabar algunes coses i després a descansar una mica al sofà de la saleta, ella va posar la televisió i vam veure alguns d'aquests programes que fan després de dinar, estirada amb el seu cos en el màxim esplendor jo vaig assistir a aquell documental magistral d'anatomia femenina. Un senzill manual de sensualitat per dones: estireu-vos a un sofà, deixeu que la roba s'ajusti a les vostres formes lliscant per la vostra pell com el vent ho fa a les dunes del desert, per últim adopteu un caracter reposat, tranquil, feu del silenci la vostra millor arma i poseu cara de bona nina. Així ho feia ella i creieu-me, oh germans, és la millor recepta per cuinar a foc lent el desig d'un home.

I semblava que ella ho sabia per que, posant les seves cames en "papallona" (gran posició en la qual s'ajunten les plantes dels peus), es va estirar i va obrir les cames tot el que podia, la obertura estratègica dels seus pantalons era ben bé música celestial per que deixava entreveure petites mostres de la seva fina pell, clara, suau, es a dir: la tentació. Després de fer zapping repetides vegades i comprovar la pèssima qualitat de la televisió pública li vaig dir que apagués la tele, ella es va tombar i allà estava ell, el seu cul, el seus pantalons ara deixaven de ser amples per que tota la tela quedava atrapada per sota del seu cos i es cenyia a les corbes perilloses que emanaven una sexualitat que començava a ser irresistible, llavors va ser quan em va dir: "em fas un massatge?". La seva espatlla és preciosa, el moment tenia dos vessants clarament definides: per un costat hi havia els sentiments, que anaven despertant-se dolorosament, per altra banda, la carn, la qual, sota els pantalons, començava a tenir una pressió excessiva, llavors ella es va tombar sobre mi. El meu sexe va sentir el seu cos a sobre, però jo no volia que ella notés l'excitació, companys em va costar deu i ajuda, però vaig aconseguir un terme mig concentrant-me en el seu cabell mullant que ara li acarona. Aquest moment va ser tan dolç que feia mal, sempre m'ha agradat acaronar-li el seu cabell i, quan puc, l'oloro, simplement l'adoro, i aquell silenci... oh germans, si el silenci és fonamental per entendre un música, el silenci d'aquell moment era tota una simfonia, simfonia de vells sentiments, de records, simfonia sensual però sobretot, simfonia d'allò que no podia ser... o si? Mitja volta de nou, ella boca arriba al sofà i jo, que no estava recolzat no havia d'amagar la duresa evident del meu sexe. El seu cabell s'estenia com una catifa de seda vermella sobre el blau sofà oferint una amalgama de colors que feien pujar la temperatura, a tot això ajudava la visió d'un coll que, com la resta del seu cos parlava dos idiomes no tan diferents entre si: el virginal i el pecaminós... Continuo acaronent-li la cara i

comprovo com les meves carícies ja no son tan dolces sinó que porten un altre missatge, quelcom més sexual i aprofitem qualsevol excusa per apropar els nostres llavis, però no podia ser...

Però per que no jugar una mica, si no està bé que ens besem, per que no apropar-me fins tornar a sentir la seva respiració als meus llavis? La contemplo en silenci, li dic que passaria tota la vida estudiant el seu rostre, que inventaria una nova geometria només basant-me en la seva perfecció, ella em diu "per que?", però la resposta no pot ser una altra: "i per què no?". M'apropro al seu rostre, començo a donar-li petons, molt suau i lentament, el seu rostre està calent, com el meu tot i que el ventilador està engegat, els meus petons s'acosten a la comissura dels seus llavis, les meves mans viatgen a altres paradisos del seu cos, exploro el seu ventre, jugo amb el seu melic, els meus llavis sobrevolen els seus sense tocar-los, no pot ser...

Apropo la meva cara al seu ventre, li dono petons, i, com la temptació ja és massa gran, li dono una mossegadeta, "res personal, només que em poses a mil", li dic en pensament. Però torno als seus llavis, temptant a la sort i sabent que si continuo cauré, potser per això ho faig, per que se a on em portarà el meu instint autodestructiu. Torno a posar els meus llavis a sobre els seus i, procurant aquesta vegada que es toquin, li dic: "Saps com em moro de ganes veritat? Ho saps oi?" i acostant-me a l'orella li dic el meu desig: "Et follaria sense descans fins que t'haguessis d'anar d'aquí a quatre dies.". Però no ha de ser...

I és.

Començo pel llavi superior, l'emporto entre els meus llavis, després ve l'inferior, acte seguit la meva llengua s'escola dins la seva boca i la seva correspon amb una dansa humida que ja no pertany únicament a les nostres boques, a dins dels meus pantalons sento que no podré aguantar molt més. "Recordes quan lluitàvem? Quan t'agradava jugar a que no volies que et follés? Juguem...". Els seus braços es tanquen en banda davant els seus llavis, faig força i diviso un camí cap a la seva boca, el segueixo i ella aparta la cara, em desfaig dels seus braços i li agafo el cap, faig meua la seva boca una altra vegada, la lluita no dura massa, desitjàvem massa aquell moment. L'agafo per l'espatlla i la incorporo contra el meu cos, mentre continua la ferotge dansa de les llengües, jo agenollat davant seu, sento com les seves mans inicien el descens i, entre gemecs de desig em treu el cinturó i la cremallera en qüestió de segons, el meu sexe torna a estar a les seves mans, calent, dur, i coronat de líquid preseminal que indica a les clares el desig irrefrenable de obrir-me pas entre les seves cames, els seus pits, en definitiva: de perpetrar tots els forats d'aquell cos, el cos de dona més preciós que mai hagi vist. Busco el seu sexe, no prenc el camí directe sinó que agafo carreteres secundaries en busca del seu cul, exploro les obertures dels seus pantalons, m'infilto entre les seves cuixes, molsudes, suaus... i calentes, obro una mica les cames i li dic que vull fer: "Te'n recordes a on et ficava la llengua? Te'n recordes, veritat?", llavors la llenço al sofà, li obro les cames, aparto una mica les seves calcetes i, amb els dits obro una mica els llavis exteriors, un paradís de carn rosada em dona la benvinguda, una olor de sexe em fa salivar i em llenço al pecat, quin sabor mes únic i irrepetible, i la suavitat, present en tot el seu cos, amics meus, era com prendre una mousse de sexe. Literalment bec del seu cos, ja que emana abundants fluïts, volia ficar-me a dins seu i és el que faig: enfonso els meus dits índex i mitjà i comprovo com la temperatura encara no ha arribat al seu punt màxim aquí fora comparat amb el que espera aquí a dins, intento sincronitzar el moviment de la llengua amb el dels dits, però quan escolto els seus gemecs... simplement no puc, m'excita moltíssim, és en aquest punt quan... espera... que és...?

Merda!! La porta vesteix-te depressa!!